

**Шановні товариші прикордонники,
дорогі ветерани!**

Щиро і сердечно вітаю Вас із Днем захисника Вітчизни!

Цей день уособлює самовіддане служіння Батьківщині, є символом нерозривного зв'язку поколінь і спадкоємності військових традицій.

Це свято засвідчує глибоку повагу суспільства до людей, які присвятили себе служінню народу, охороні миру і спокою, забезпеченню суверенітету Української держави.

Сьогодні ми з честю вішнуємо всіх, хто присвятив життя нелегкій військовій службі, гідно продовжує почесну справу своїх поперед-

ників, забезпечуючи військову міць і обороноздатність держави та оберігаючи недоторканність її кордонів.

В історії нашої Батьківщини є багато славних сторінок, присвячених її захисникам. Особливе місце серед них по праву належить охоронцям кордону. Вони першими брали на себе удар ворога в години лихоліття та ставали нездоланною силою для тих, хто посягав на безпеку і незалежність держави у мирний час.

Сучасне покоління українських прикордонників є вірними нащадками захисників кордонів Батьківщини всіх поколінь, гідними продовжувачами їхніх славних бойових традицій. Запорукою цього є висока оцінка та підтримка охоронців кордону з боку Президента України та керівництва держави.

Висловлюю глибоку шану нашим ветеранам, які є для нас прикладом самовідданого служіння Батьківщині, зразком честі та гідності захисника Вітчизни.

Бажаю всьому персоналу Державної прикордонної служби, ветеранам, членам сімей міцного здоров'я, родинного благополуччя та нових звершень у благородній справі захисту нашої Батьківщини.

Голова Держприкордонслужби України
генерал армії України

М.М. ЛИТВИН

ПРИКОРДОННИК УКРАЇНИ

№ 7 (5357)

22 лютого 2013 року

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Заснована у 1943 році

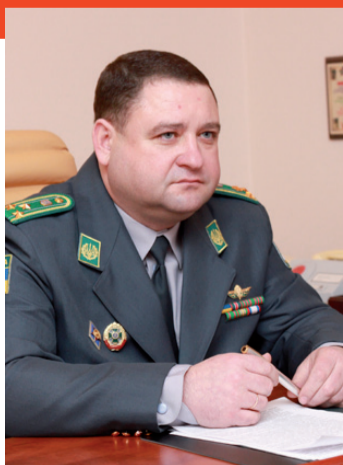
Петриківські барви «Карнавалі»

Коли ми чуємо вираз «маскарадний бал», то відразу ж малюємо у своїй уяві просторий вишуканий зал, танцпол заповнений панянками у дорогих сукнях, які легко кружляють зі своїми кавалерами під звуки музичних шедеврів у виконанні оркестру. Саме така атмосфера панувала в столиці під час проведення шостого благодійного маскарадного балу «Карнавалія». Варто підкреслити, що відкривати основну частину заходу – Віденський бал – випала честь Академічному ансамблю пісні й танцю Державної прикордонної служби України.

5
стор.

ТЕТ-А-ТЕТ

На «гарячому» Заході

Пильнувати кордон солодко не може бути ніде. І все ж прикордонне товариство знає, що вздовж усього рубежу чи не найбільше напруження припадає на ділянку, яку охороняє Чопський загін. Принаймні це стає зрозумілим, якщо уважно читати всі новини про події навколо кордону. Про те, що відбувається на цьому просторі нашому кореспонденту розповідає начальник Чопського прикордонного загону полковник Роман ГОЦЬ.

4
стор.

СПОМИНИ ВЕТЕРАНА

«Камарадо Микаїл»

Закінчуючи свій виступ, начальник прикордонних військ Народної Республіки Ангола капітан Кіпо Кассі сказав: «Я звертаюся до вас, радянські спеціалісти, з великою вдячністю за вашу нелегку роботу з підготовки службово-розшукових собак для охорони кордонів нашої держави. Командування прикордонних військ дуже вдячне вам за те, що ви зі своїм завданням справилися блискуче».

6
стор.

ЗА МИНУЛИЙ ТИЖДЕНЬ

Державний кордон України перетнуло
1,3 млн. осіб > **333** тис. транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання кордону
44 особи > з них **6** незаконних мігрантів

Вилучено
11 од. зброї > **14** од. боєприпасів > **8,6** кг наркотичних речовин

Затримано
на **2,2** млн. грн. контрабандних товарів

НОВИНИ

■ «Тернопіль»
вийшов на бойове
чергування

Протичовновий корвет Військово-Морських Сил Збройних Сил України «Тернопіль» залишив місце постійного базування і вирушив у визначений район Чорного моря. Під час тривалого походу корвет під командуванням капітана 3 рангу Олега ГРИГОР'ЄВА здійснюватиме заходи, пов'язані з захистом інтересів України у виключній (морській) економічній зоні України, а також контролем судноплавства в рамках виконання завдань антитерористичної операції «Чорноморська гармонія». У перший день плавання «Тернопіль» спільно з судном забезпечення у визначеному районі Чорного моря провів тактичне навчання з передачі різних вантажів та поповнення запасів пального.

www.mil.gov.ua

■ «Перший
Ukraine» розширяє
мовлення

Міжнародний супутниковий канал «Перший Ukraine» уже в березні цього року розширить географію свого мовлення на країни Північної Америки – США і Канаду. Це стане можливим завдяки домовленостям із найбільшою платформою інтернет-телебачення і одним з IPTV операторів Канади. Після підписання договорів, яке має відбутися незабаром, українці, які мешкають у цих країнах, отримають можливість дивитися кращі програми НТКУ. Нагадаємо, що наразі «Перший Ukraine» мовить у відкритому доступі на території від східних провінцій Іспанії до європейської частини Російської Федерації включно.

Прес-служба
Держкомтелерадіо■ Суми чекають
на Всесвітній
з'їзд кадетів

У серпні нинішнього року в Сумах пройде Всесвітній з'їзд кадетів, на який прийдуть делегації з Росії, Білорусі, США, Казахстану, Франції, Канади та Австралії. Про це повідомив голова Сумської облдержадміністрації Юрій ЧМИР під час засідання Сумсько-Курської робочої групи та Ради Єврорегіону «Ярославна». Як відомо, в рамках Всесвітнього з'їзду кадетів очікується офіційна передача оригіналу прапора Сумського кадетського корпусу, який нині зберігається у Нью-Йорку. У жовтні 2012 року, під час святкування 110-ї річниці заснування навчального закладу, кадетський корпус отримав копію святині. Оригінал же має повернутися в стіни рідного навчального закладу наприкінці літа.

Сумська ОДА

НАЦІОНАЛЬНІ ПРІОРИТЕТИ

Професіоналізації потрібна мотивація

У нашій державі нині потрібно втілити в життя низку заходів, націлених на підняття конкурентоздатності військової служби. Про це розповів Президент України Віктор ЯНУКОВИЧ в інтерв'ю журналу «Україна і світ. Глобальний порядок денний 2013», передає Інтерфакс-Україна з посиланням на прес-службу Президента.

Олег БОЙКО

Віктор ЯНУКОВИЧ заявив про це у контексті формування професійної армії. «Влада має твердий намір здійснити перехід до комплектування армії військовослужбовцями за контрактом. Відповідні дії передбачені проектом Концепції реформу-

вання та розвитку Збройних Сил України на період до 2017 року, яку планується затвердити найближчим часом», — сказав Верховний головнокомандуючий Збройних Сил України.

На думку Президента, молодим людям необхідна достатня аргументація, щоб пов'язувати свою долю зі службою у війську, також вона потрібна, щоб досвідчені військовики не покидали лави своїх підрозділів. «Необхід-

но впровадити механізми мотивації для залучення молодих людей на військову службу за контрактом та продовження ними контрактів на наступні періоди», — підкреслив Віктор ЯНУКОВИЧ.

Щодо заходів з підвищення конкурентоспроможності військової служби Глава Держави назвав наступні: забезпечення військовослужбовців житлом, гідне грошове утримання, можливість здобуття вищої освіти

під час проходження військової служби за рахунок держави та повноцінну бойову (спеціальну) підготовку.

— Вирішивши ці та ще низку інших завдань, ми створимо умови для стовідсоткового комплектування армії військовослужбовцями за контрактом. Тому остаточне рішення про терміни переходу прийматиметься з урахуванням можливостей держави щодо виконання зазначених завдань, — сказав Президент.

Нагадаємо: недавно начальник Генерального штабу, Головнокомандувач Збройних Сил України Володимир ЗАМАНА заявив, що в оборонного відомства практично є два роки для того, щоб завершити перехід на професійну армію. За його словами, цей рішучий крок продиктований реаліями сьогодення, оскільки термін строкової служби не дозволяє на якісному рівні підготувати військовослужбовця для виконання покладених на нього завдань. ■

РОЗПОРЯДЖЕННЯ УРЯДУ

Зближуючись із ЄС

На шляху інтеграції України до Європейського Союзу вже визначено першочергові завдання на 2013 рік. Відповідне розпорядження ухвалив Кабінет Міністрів України.

Валентина ЛАЗАРЧУК

Реалізація положень документа забезпечить підготовку до підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС під час Саміту Східного партнерства, що відбудеться в листопаді нинішнього року.

Планом передбачається низка заходів щодо зовнішньої політики та політики безпеки. Це стосується подальшої участі України в операціях та місіях ЄС із підтримання миру та безпеки, продовження співробітництва з європейськими оборонними інституціями, продовження політичного діалогу Україна — ЄС з питань нерозповсюдження засобів масового знищення, контролю над озброєннями та експортного контро-

лю, а також боротьби з новими викликами і загрозами.

Мін'юсту доручено забезпечити супроводження у Верховній Раді України проектів Законів України, зокрема, про внесення змін до чинного законодавства щодо вдосконалення процедури здійснення конфіскації, запобігання і протидії корупції, запровадження заходів кримінально-правового характеру стосовно юридичних осіб, виготовлення та обігу вогнепальної зброї, спрощення оформлення віз тощо.

Окрім цього, передбачено низку заходів з метою поглиблення торговельного та секторального співробітництва, зокрема, розробку змін законодавства щодо митного тарифу та прийняття законопроекту щодо функціонування ринку електричної енергії, завершення переговорів щодо укладення Угоди

між Україною та ЄС про Спільний авіаційний простір тощо. До червня доручено розробити Національний план дій з відновлювальної енергетики на період до 2020 року.

Планом передбачено проведення консультацій, переговорів різних рівнів, зустрічей з експертами. Значна увага приділятиметься інформуванню населення щодо євроінтеграційного курсу як одного з пріоритетів внутрішньої і зовнішньої політики України. На постійній основі передбачено продовження діалогу з громадськими організаціями з питань державної політики у сфері європейської інтеграції. ■

ЗА ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ

Ми є те, що ми їмо

Не бажаєте їсти пігулки – споживайте корисні продукти. Рекомендації щодо здорового харчування розробило Міністерство охорони здоров'я України, повідомляє прес-служба МОЗ.

Ігор ІВАНИЦЬКИЙ

Відповідні поради мають бути взяті до уваги персоналом закладів охорони здоров'я, медичних навчальних закладів, а також професійними медичними організаціями та асоціаціями. Корисними вони будуть і звичайним людям, які дбають про своє здоров'я.

Медики стверджують, що сучасні виклики глобальної охорони здоров'я пов'язані зі способом життя людей, їхнім харчуванням, фізичною активністю, шкідливими звичками тощо. Сьогодні

в нашій країні чотири класи хвороб – серцево-судинні, зловиякісні новоутворення, цукровий діабет і хронічні респіраторні захворювання зумовлюють понад 80% смертей. А постійне дотримання правил здорового харчування, звернення до фахового лікаря та дбайливе ставлення до власного здоров'я допоможуть уберегтися від численних ризиків.

При підготовці рекомендацій щодо здорового харчування використані результати наукових робіт з вивчення раціонів харчування окремих груп населення, а також глобальні та регіональні рекомендації ВООЗ і досвід інших країн. Головною концептуальною відмінністю сучасних рекомендацій від традиційних підходів, є те, що харчування будь-якої людини, у тому числі дієтичне, базується на чотирьох головних складових: адекватності енергетичним витратам, збалансованості за вмістом найважливіших продуктів та нутрієнтів, безпечності та макси-

мально можливому збереженню задоволення від її споживання.

Згідно з рекомендаціями, лікар повинен докласти максимум зусиль для налагодження ефективного співробітництва з пацієнтом у питанні забезпечення здорової ваги тіла. Визначені також поради щодо дотримання пацієнтом певного виду дієти, залежно від його стану та анамнезу.

Загалом, охочим дотримуватися здорового харчування рекомендується обмежити споживання червоного м'яса, насичених жирів та уникати вживання транс-жирів. Рекомендованим добовим рівнем споживання солі є 6 грамів. Риба, птиця, бобові, горіхи та насіння повинні вживатися в якості основного джерела білків. Овочів і фруктів слід з'їдати по більш як 300 грамів щоденно. Рафіновані злаки варто замінити на цільнозернові, а молоко та молочні продукти з нормальним вмістом жиру на знежирені, останніх бажано вживати по 500 – 700 мл щоденно. ■

ДУХОВНІСТЬ

Поклінний хрест у «Гоптівці»

На честь 1025 річчя хрещення Русі у міжнародному пункті пропуску «Гоптівка» – «Нехотєєвка» освятили Поклінний хрест.

Мирон СИДОР

В урочистій церемонії взяли участь керівники Харківської та Белгородської областей, по-

сольства Російської Федерації в Україні, прикордонних і митних служб двох держав, а також представники громадськості й духовенства.

Композиція Поклінного хреста – це чотирикутний хрест із зображенням в центрі Лику Христа – Спаса Нерукотворного, що символізує собою прапор християнського воїнства. В плечах і голові хреста – зображення в'язю символу Месії. У нижній частині хреста розміщено знак, що персоналізує собою єдність слов'янських народів – Росії та України – в православній вірі.

– Сьогоднішня подія увійде в історію Православної церкви та історію взаємин наших братніх народів. Ні дружба, ні віра кордонів не знають. Мені дуже хотілося б, щоб і в душах українців і

росіян також не було ніяких кордонів, – сказав під час церемонії відкриття та освячення Поклінного хреста голова Харківської ОДА Михайло ДОБКІН.

– Встановлення й освячення Поклінного хреста на кордоні – це символ єдності, побудованої на православній вірі та нашій спільній історії, – зазначив, виступаючи на урочистій церемонії, Надзвичайний і Повноважний Посол Росії в Україні Михайло ЗУРАБОВ.

– Між нашими народами настає весна, час нових змін. Мені здається, що ми ще станемо свідками і діючими особами чудових змін в долі наших народів, – зауважив губернатор Белгородської області Євген САВЧЕНКО.

Освятили Поклінний Хрест Архієпископ Харківський і Богдодухівський Онуфрій і Митрополит Белгородський і Старокопільський Іоанн.

ГАРЯЧІ БУДНІ

Увага! Розшук...

Росіянку, стосовно якої порушено 3 кримінальні справи, затримали прикордонники Харківського загону. Жінка, яку розшукували на батьківщині, вирішила заховатися від відповідальності за рубежем. У подорож вона взяла паспорт своєї сестри – українки, за яким і намагалася незаконно перетнути кордон у пункті пропуску «Плетенівка». Не вдалося... Також на Харківщині затримали ще одного розшукуваного аж із 10-річним стажем. У пункті пропуску «Плетенівка» виявили автомобіль AUDI, який викрали у Києві ще далекого 2003-го року. Транспортний засіб передали в органи внутрішніх справ, стосовно його водія проводяться перевірені заходи.

Олександр МОСКВІН

Близнюки-контрабандисти

Співробітники СБУ спільно з прикордонниками та митниками виявили й припинили канал незаконного переміщення через державний кордон України культурних цінностей. Причетними до функціонування каналу виявилися двоє громадян Російської Федерації – 47-річні брати-близнюки, які купували старовинні предмети фалеристики та філобутоністики на зібраннях колекціонерів. Нещодавно любитель старовини намагався вкотре «провернути своє дільце». В потягу сполученням «Київ – Москва» вони намагалися вивезти з України майже 250 предметів, що становлять культурну цінність. Срібна київська гривня XII століття, медалі, жетони, емблеми, нагрудні знаки, монети, медальйони, грошові купюри XIX та XX століття були приховані серед особистих речей. За цим фактом слідчими Служби безпеки України розпочато кримінальне провадження. Наразі матеріали досудового розслідування скеровано до суду.

Прес-центр СБ України

Велика родинна подорож

Двоє дорослих чоловіків, 17-річний юнак та сім'я з 5 людей вирушили в далеку подорож з Афганістану до Євросоюзу в пошуках кращого життя. Проте велика мандрівка обірвалася на ділянці відділу прикордонної служби «Вилко» Мукачівського загону. Спочатку охоронці кордону затримали 6 осіб, а вже під час подальшого пошуку, поблизу річки Тиса, виявили ще двох невідомих. Серед групи незаконних мігрантів знаходилося троє дітей віком від 10 до 16 років. Незаконні мігранти заявили, що начебто зверталися за можливістю набуття в Україні статусу біженця. Проте прикордонники встановили, що відповідні заяви афганці не подавали. Наразі громадян Афганістану передано представникам міграційної служби Закарпатської області.

Роман СТАХІВ

СПІВПРАЦЯ

Приціл – на упередження

У міжнародному пункті пропуску для автомобільного сполучення «Рава-Руська – Хребенне» відбулася чотиристороння зустріч прикордонних та митних служб України й Польщі.

Ярослава МЕЛЬНИК

Українську сторону представляли начальник відділу організації й технології прикордонного контролю управління прикордонного контролю та реєстрації Адміністрації Держприкордонслужби України полковник Сергій ВЛАСКО, заступник начальника штабу – начальник відділу прикордонного контролю та реєстрації Західного регіонального управління полковник Олександр РИБАК та заступник начальника штабу – начальник відділу прикордонного контролю та реєстрації Львівського прикордонного загону підполковник Сергій КРЕНЬ.

Одним з головних питань, що обговорювалися представника-

ми зацікавлених відомств двох країн, стало погодження тексту Декларації та системи попереднього повідомлення про виникнення надзвичайних ситуацій на українсько-польському кордоні з метою забезпечення ритмічності пропускних операцій. Що стосується останнього, то під час зустрічі було визначено саме поняття надзвичайної ситуації у пункті пропуску, а це – комплекс зовнішніх та внутрішніх обставин, котрі можуть виникати раптово й наростати у неконтрольований спосіб, спричиняючи порушення в організації прикордонного руху або громадського порядку на території пункту пропуску та мають вплив на його пропускну спроможність. Такими обставинами зокрема можуть бути: блокування пункту пропуску; терористичний замах на

його території; стихійне лихо; проникнення до навколишнього середовища небезпечних для життя біологічних, хімічних або радіоактивних речовин, що походять з товарів або транспортних засобів, котрі знаходяться на території пункту пропуску. Виникненню надзвичайної ситуації можуть сприяти також аварія або саботаж інформаційних систем і недостатня кількість транспортних засобів, оформлених контролюючими службами, що призводить до виникнення черг осіб і транспортних засобів, які очікують на перетин кордону.

На зустрічі було досягнуто домовленості про те, коли починає діяти система попереднього повідомлення у випадку виникнення черги, якщо кількість оформлених транспортних засобів опускається нижче оптимальної для даного пункту пропуску.

Не обійшлися без уваги і такі питання, як інформування на рівні старшого прикордонних нарядів у пункті пропуску або керівника підрозділу митного оформлення, що здійснює свої функції в пункті пропуску тощо.

ДЕНЬ ЧАСТИНИ

Чопські іменини

16 лютого нинішнього року Чопському прикордонному загону виповнилося 67 літ із часу створення військової частини

Роман ПAVЛЕНКО

За 67 років своєї історії чопські правоохоронці у зелених кашкетах неодноразово підтверджували свою здатність надійно протистояти правопорушникам. Маючи високий професійний досвід, персонал загону успішно здійснює пропуск через кордон пасажирів і транспортних засобів, при цьому ефективно виявляючи й своєчасно затримуючи правопорушників і контрабанду, поставивши надійний заслін незаконній міграції. Цьому добре сприяє також озброєння при-

кордонників сучасними технічними засобами охорони рубежу.

Привітати імениників із 67-літтям прийшло чимало колег, представників органів місцевого самоврядування, керівників установ та організацій Закарпаття. Найкращих правоохоронців було відзначено нагородами й подарунками. Серед захоплених і кілька чотирилапих захисників кордону. Зокрема, службовою собакою Бессі, що служить на українсько-словацькому кордоні, є «грозою нелегалів»: на її рахунок за останні три роки служби понад півсотні (!) затриманих незаконних мігрантів. Крім грамот і медалей, вручених кінологам, їх чотирилапих помічників заохотили смачними подарунками.

Святкову атмосферу доповнили музичні дарунки від вокально-інструментального колективу офіцерів Чопського загону, хору ветеранів міста Чоп та інших творчих колективів, а місцева малеча подарувала іменинникам вернісаж «Прикордонна служба очима дітей».

За цей період загін пройшов кілька етапів реформування: з 1946 року – ОКПП «Чоп», як окрема частина Прикордонних військ у складі прикордонного округу. З 1993 року – ОКПП «Закарпаття» з розширенням організаційно-штатної структури. Наступною сторінкою його біографії став 2003-й рік, коли військова частина отримала нинішню назву – Чопський прикордонний загін.

На «гарячому» Заході

Пильнувати кордон солодко не може бути ніде. І все ж прикордонне товариство знає, що вздовж усього рубежу чи не найбільше напруження припадає на ділянку, яку охороняє Чопський загін. Принаймні це стає зрозумілим, якщо уважно читати всі новини про події навколо кордону. Про те, що відбувається на цьому просторі нашому кореспонденту розповідає начальник Чопського прикордонного загону полковник Роман ГОЦЬ.

Інтерв'ю від
Костянтин ПЯСЕЦЬКИЙ,
фото Валерія ОЛІЙНИКА

— Романа Євгенійовичу, чому про Вашу зону відповідальності чути частіше за інші? Тут дійсно відбувається щось особливе? Чи це просто добре опанування піару і здатність вигідно представити результати своєї роботи?

— Насправді те, що виходить на широкий загал, — це лише невеличка частка того, що відбувається реально. Адже за скупими рядками фактів, якими описується те чи інше затримання, стоїть копітка напружена праця, відкрито описати яку ми ніколи не зможемо.

— З боку складається враження, що біля Чопу просто «світ кліном зійшовся»...

— Ні, тут зійшлися кордони трьох євросюзних країн — Угорщини, Словаччини та Польщі. Причому кордон із Словаччиною охороняється нами повністю. Тож інший шлях туди з України, як не повз наші пости, просто неможливий. Отже, можна сказати, що обстановка напряму залежить від внутрішніх умов сусідів.

Впливати на це ми не здатні, а реагувати на наслідки такого стану справ — зобов'язані. І знахо-

дити не одну, а три спільні мови із колегами з суміжних держав — угорську, словацьку та польську. Справді, маємо по три перекладачі, у складі чергової зміни обов'язково є ті, хто здатен чітко передати та прийняти інформацію відповідною мовою.

— І в що, зрештою, виливається така «різниця потенціалів»?

— Як результат, маємо три потужних протиправних, спрямованих до Європи, потоки — нелегальних мігрантів, яким варто лише перетнути кордон зі Словаччиною, щоб відповідно до її ліберальних законів автоматично отримати жаданий притулок; контрабанду зброї, боєприпасів, наркотичних і психотропних речовин, а також незаконне переміщення через державний кордон товарів. Ясно, що за таких обставин саме українські прикордонники стають головною перешкодою на шляху зловмисників.

— Це ж які величезні сили потрібні, щоб все це тримати під контролем...

— На щастя, динаміка обстановки в залежності від рельєфу різнилась. Десь можна тихо прошигнути, а десь — це проблема. Скажімо, через річку Тиса, яка є природною перешкодою, приховано перебраться важко. У горах, що мають круті схили, рухатися можна лише за певним марш-

рутом. Тож контролювати необхідно усе, але рівнина потребує більше уваги. Тому ті ж відділи «Гута», «Великий Березний» та «Ужгород» — місця найбільшого зосередження наших зусиль.

— З іншого боку, ідеальні умови для того, щоб робити кар'єру. Завжди матимете більше затримань, а також кращі показники служби. Тим більш — це й зрозуміло, де на порушників чекає. Найкоротший шлях до слави...

— Для того щоб здобути тут славу, потрібно працювати напередження, скрізь і завжди. Для того щоб її позбутися — лише трохи втратити пильність. І це було б найбільшим подарунком для опонентів. Тому кордон охороняється без вихідних.

Як на мене — головним показником успішної організації служби є не кількість затриманих порушників та складених протоколів. Це залежить здебільшого від зовнішніх факторів. Куди правильніше судити за результатами наших закордонних колег. Немає в них затримань — виходить: ми працюємо вправно. Якщо вони знаходять порушення — слід шукати недоліки та корегувати свою діяльність. Це об'єктивно.

— Ви згадали про опонентів. Хто вони?

— Принаймні — не пересічні закарпатці, як дехто хотів би

представити. Більшість місцевих жителів — трударі, і як би важко їм не жилося, прагнуть чесного хліба та поважають кордон. Вони шукатимуть роботу хоч на краю світу, але на конфлікт із законом не підуть.

— Утім, були ж свого часу чисельні протести проти будівництва приміщення тимчасового тримання для нелегальних мігрантів...

— Дійсно, були. Проте сьогодні люди розуміють, що нелегалі-чужинці мають бути ізольовані. Але спроби будь-яким чином скомпрометувати чопських прикордонників не припиняються. Хоча насправді це свідчить лише про той факт, що надійний захист кордону комусь серйозно заважає.

— Кому?

— Наш найпотужніший суперник — окремі протиправні елементи, які вкладають у свій бізнес суттєві інвестиції. І, що називається, йдуть у ногу з прогресом — активно використовують ті ж прилади нічного бачення, сучасні засоби навігації та шукають шляхи, як непомітно подолати кордон.

— Тим часом у пошуках креативних рішень зловмисники навряд чи зупиняться...

— Звісно, шукають і будуть шукати. Поки є різні умови по різні боки кордону, буде й спокуса цим скористатися.

— Про свіжі ідеї вже щось відомо? Що нині на часі?

— Використання літальних апаратів. Мотодельтаплани, параплани та інші нескладні прилади. Але ця «епоха повітроплавання» має забагато слабких місць, і ми активно протидіємо їй.

— Наша Служба отримує великий обсяг міжнародної технічної допомоги. Стає вам ця підтримка в нагоді?

— Безумовно. Близько 90 відсотків затримань на «зеленому кордоні» відбувається завдяки застосуванню сучасної техніки. І сам факт, що така підтримка не припиняється, вже свідчить про те, що отримане працює на спільну користь.

— До речі, про спільну користь... Як поставлено взаємодію з іншими правоохоронними органами?

— Якщо просто — взаємодія чудова. І стає ще тіснішою після введення в дію нового Кримінального процесуально-

го кодексу. Адже тепер певні дії виконуються виключно у зв'язці зі слідчими правоохоронних органів.

— Якщо все так злагоджено й надійно, це мимоволі мають якось визнати і по той бік закону... Який сенс пробивати глуху стіну?

— Думаю, це почали розуміти і там. На нещодавній координаційній нараді правоохоронців прокурор області відмітив, що рівень нелегальної міграції знизився на 45 відсотків. Кількість тих, хто порушив кордон або намагався це зробити в минулому році була на 12 відсотків нижчою від позаминулого. Кількість вилучених наркотиків впала майже у 142 рази. І це не тому, що ми припинили їх помічати. Просто після низки ефективних вилучень стало ясно, що везти наркотики небезпечно. Менше у 3,5 разу стало і зброї, у 2,8 разу — боєприпасів. На 23 відсотки знизилася число адмінпротоколів, складених на громадян України. І штрафів накладено на 19 відсотків менше.

— А щодо контрабанди? Її кількість теж пішла на спад?

— І контрабанди стало менше. 2011-го року виявлено 981 випадок, у 2012-го — їх вже було 543. І вартість цих товарів опустилася з відмітки понад 35,3 мільйона до менш ніж 18,9 мільйона гривень. Вважаю, що все це теж реакція на нашу роботу.

— І що, за всіма показниками фіксується лише зниження та падіння кількості порушень?

— Не за всіма. На 17 відсотків збільшилося число притягнутих до адміністративної відповідальності іноземців, у пунктах пропуску майже на чверть більше виявлено недейсних паспортів. Є й інші види порушень, які зросли, однак у абсолютних цифрах — це небагато. Українці починають більше поважати кордон. І це досить важливо.

— Отже, можна констатувати, що температура на «гарячому Заході» потроху зрушила у бік норми? Це головний показник?

— Ми не маємо мети у вигляді досягнення якихось певних показників. Це би породило спокусу досягнути її пошвидше. Наша служба — це лише шлях, із якого не можна звертати. І якою б спокійною чи вкрай напруженою не була обстановка, ми маємо захищати інтереси українського суспільства. Чесно і до кінця. ■

АФГАНСЬКИЙ ДОСВІД

Там за рікою...

24 роки минуло з того пам'ятного дня, коли останній радянський солдат покинув територію Афганістану. Про ту війну й досі не забувають, як не забувають і про її героїв. Отож, саме з цієї нагоди в Адміністрації Держприкордонслужби України відбулася науково-практична конференція під назвою «Досвід проведення спецоперацій Прикордонними військами КДБ СРСР в Афганістані».

Валентина ЛАЗАРЧУК,
фото Валерія ОЛІЙНИКА

Під керівництвом голови Комітету організації ветеранів Держприкордонслужби генерал-лейтенанта у відставці Анатолія МАКАРОВА своїми спогадами ділилися колишні учасники афганських бойових дій. А розповісти такі було про що, адже понад 62 тисячі воїнів у зелених кашкетах пройшли через горнило тієї війни. Прикордонники взяли участь у 1100 бойових операціях. Виконуючи поставлені завдання, вони діяли як самостійно, так і спільно зі з'єднаннями 40-ї армії та підрозділами афганських збройних сил.

Про особливості ведення розвідувальної діяльності на теренах іншої держави розповідав полковник у відставці Валентин СИНИЦЯ. Колишній старший офіцер оперативної групи Середньоазійського прикордонного округу згадав про всі труднощі своєї роботи. Головне, що ставало на шляху — чужа мова, кардинально інші релігійні погляди й культура. Проте навіть за таких умов радянські розвідники виконували поставлені завдання.

Генерал-майор у відставці Іван НАКОНЕЧНИЙ розповів, як саме організувалося

матеріально-технічне забезпечення бойових дій Прикордонних військ у ДРА. Нерідко колони доставлялися до місць призначення три, а то й чотири — п'ять днів. Але за будь-яких умов робилося все можливе, аби радянський прикордонник не залишився без боєприпасів, їжі та води.

У режимі відеоконференції зі Східного регіонального управління про справжні подвиги авіації у той час можна було дізнатися з доповіді полковника у відставці Миколи ВЕРНИДУБА. Не раз, навіть перебуваючи в аварійному стані, радянські вертольоти продовжували рятувати своїх людей, котрі потрапляли у бойову пастку.

Окрім захисту державних рубежів, в Афганістані на прикордонників поклалися завдання з супроводу транспортних колон, забезпечення введення та виведення військових підрозділів, участь у ліквідації бандформвань, їхніх караванів тощо. За мужність і героїзм проявлені під час бойових дій понад 22 тисячі прикордонників нагороджено державними нагородами СРСР, а 7 з них удостоєно високого звання Героя Радянського Союзу. Серед присутніх на заході був учасник бойових дій в Афганістані, Герой Радянського Союзу полковник запасу Віктор КАПШУК. «Про-

аналізувати обстановку, оцінити свої можливості і поставити чітке завдання підлеглому — ось ключ до успіху в будь-якій бойовій операції. Говорю це з власного досвіду», — підкреслює у своєму виступі Герой Радянського Союзу.

— У тих подіях воїни-прикордонники чесно і мужньо виконували свій військовий обов'язок. Ми віддаємо данину мужності й героїзму всім тим, хто пройшов кризь їх горнило, не посоромивши своєї честі, зберіг бойові традиції старших поколінь, — зазначив Голова Державної прикордонної служби України генерал армії України Микола ЛИТВИН. Також він наголосив, що сьогодні в Державній прикордонній службі України проходять службу понад 300 військовослужбовців, які були учасниками бойових дій.

Завершальною частиною заходу стало нагородження Головою Держприкордонслужби України учасників бойових дій в Афганістані відомчими заохочувальними відзнаками.

Наступного дня, традиційно, за участі керівництва Держприкордонслужби України та ветеранів відбулося покладання квітів до Меморіального комплексу пам'яті воїнів-інтернаціоналістів, полеглих в Афганістані.

БЛАГОДІЙНИЙ БАЛ

Петриківські барви «Карнавалі»

Коли ми чуємо вираз «маскарадний бал», то відразу ж малюємо у своїй уяві просторий вишуканий зал, танцпол, заповнений панянками у дорогих сукнях, які легко кружляють зі своїми кавалерами під звуки музичних шедеврів у виконанні оркестру. Саме така атмосфера панувала в столиці під час проведення шостого благодійного маскарадного балу «Карнавалія». Варто підкреслити, що відкривати основну частину заходу — Віденський бал — випала честь Академічному ансамблю пісні й танцю Державної прикордонної служби України.

Валентина ЛАЗАРЧУК,
фото Валерія ОЛІЙНИКА

Усвідомлюючи глибинну місію культури, що гармонійно поєднує епохи, нації та серця людей, Міжнародний благодійний фонд «Мистецька скарбниця» щороку проводить найгучніший благодійний бал-маскарад «Карнавалія» — один із найважливіших світських заходів року.

Саме тут місце зустрічі дипломатів, бізнесменів, літераторів, митців, журналістів, політиків, губернаторів, представників культури та еліти держави. Саме тут в єдиній культурній палітрі постало Українське стрітення, Віденський та Японський бали.

На вечорі, організованому вітчизняними благодійниками та громадськими діячами Юрієм і Тетяною ЛОГУШАМИ, були присутні відомі всім Григорій ЧАПКІС, Ольга СУМСЬКА, Ірина БЛИК, Віктор ЦЕКАЛО, Амадор ЛОПЕС, Андрій ПІНЧУК та багато інших світил українського бомонду.

Організатори заходу попідкулялися про те, аби безпосередньо на самому балу гості почували

себе максимально комфортно та впевнено. Передусім приміщення, де проходив вечір, було прикрашено візерунками в етнічних мотивах, повсюди виднілися елементи петриківського розпису. А на благодійному аукціоні гостей зустрічали чарівні дівчата у традиційному українському вбранні. До речі, національний елемент недаремно переважав на балу. Адже головною метою, задля якої й організувався сам захід, стала підтримка петриківського розпису як претендента на внесення його до списку нематеріальної спадщини людства ЮНЕСКО.

Враховуючи те, що епоха вишуканих балів при царських дворах давним-давно канула в Лету, і сьогодні дуже небагато людей можуть похвалитися своїм умінням бездоганно вальсувати, всі охочі ще за два тижні до «Карнавалії» мали змогу відвідувати уроки танців, бального етикету та дрес-коду. До речі, щодо останнього. Основною вимогою, аби потрапити на гучне карнавальне дійство, був саме зовнішній вигляд, а це: етнічний одяг або карнавальний костюм, для жінок — довга вечірня сукня, для чоловіків — смокінг або парадна військова форма. Зразковим

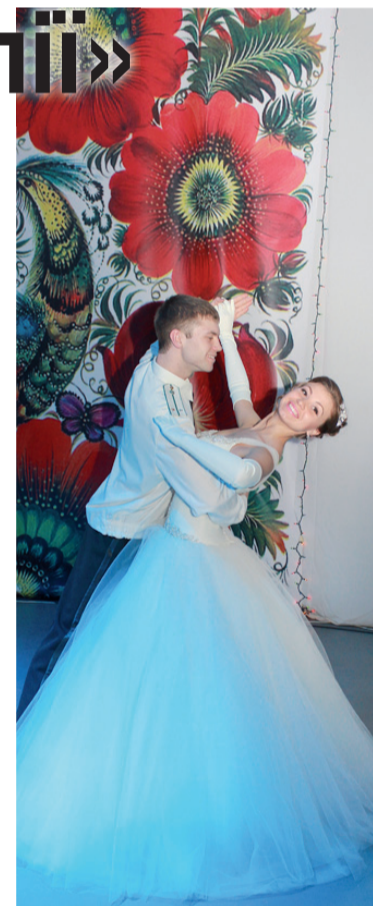

одностроєм порадував гостей і учасників балу керівник Академічного ансамблю пісні й танцю Держприкордонслужби України полковник Василь НЕГРАЙ. Він прийшов підтримати своїх вихованців, які, можна впевнено сказати, на заході виконували ключову роль. Вони під загальним керівництвом головного танцмейстера «Карнавалії» Григорія ЧАПКІСА відкривали Віденську частину балу. Невимовно вишукані сукні, парадний прикордонний мундир, відточені до найменших деталей рухи — все це змушувало глядачів затамувати подих і просто насолоджуватися тією грацією та елегантністю, що панували на танцполі.

Окрім академічного ансамблю, до благодійного балу долучилися й інші небайдужі прикордонники, які підтримали ідею поширення благодійництва в Україні.

Декілька танців у виконанні прикордонних артистів надихнули решту гостей і собі повторити побачене. Тому в загальному майстер-класі з вальсу, падеграсу та польки, що проводився самим Григорієм Миколайовичем, взяли участь ледь не всі присутні.

Окрім танцювальних майстер-класів, тут також проводилися уроки з петриківського розпису. Ніхто з присутніх не міг оминати увагою петриківського «Птаха шастя», котрий став ще однією яскравою окрасою балу.

Бал-маскарад завжди уособлював найшляхетнішу традицію — поширення меценатства. Відтак і «Карнавалія» не стала виключенням. Кошти, отримані з благодійної програми балу, передадуть на придбання нових книг для оновлення бібліотек, дитячих будинків і шкіл-інтернатів.

Отож, у всіх була прекрасна нагода у невимушеній атмосфері покружляти під звуки чарівного Віденського вальсу, насолодитися романтикою карнавальної ночі, захоплюючим музично-театралізованим шоу. Проте «Карнавалія» — це не просто розвага, але й спосіб підтримати українську культуру та славу традиції меценатства.

СПОМИНИ ВЕТЕРАНА

«Камарадо Мікаїл»

Закінчуючи свій виступ, начальник прикордонних військ Народної Республіки Ангола капітан Кіпо Кассі сказав: «Я звертаюся до вас, радянські спеціалісти, з великою вдячністю за вашу нелегку роботу з підготовки службово-розшукових собак для охорони кордонів нашої держави. Командування прикордонних військ дуже вдячне вам за те, що ви зі своїм завданням справилися блискуче».

Записав
Василь КЛИМЕНКО

...Йшов 1977-й рік. Викликає мене до себе тодішній начальник Західного прикордонного округу генерал-лейтенант Калініченко Ілля Якович. Ми з ним разом служили в Туркменії. Він обіймав посаду начальника штабу прикордонного загону, а я був начальником військово-ветеринарної служби та служби собак. Більше двох років нам разом доводилося вирішувати різні питання прикордонної кінології, і генерал завжди підтримував мою ініціативу.

Заходжу в кабінет. По формі доповідаю про своє прибуття. Генерал саме розмовляв по телефону. Жестом показує мені на стілець. Бачу, що настрої у нього гарний. Закінчивши розмову, він вийшов із-за столу, протягнув мені руку і запитав:

— Як почуваетесь, Михайле Івановичу?

— Дякую, товаришу генерал-лейтенант, почувуюся добре. Вдома також усе гаразд.

Генерал якось загадково усміхнувся.

— Літо уже наближається до кінця, а ти так і не засмаг, — зауважує він.

— Так тут же не Туркменія...

— Це правильно. Не нудьгуєш за жарким кліматом? — запитує він.

Подумки я відразу зрозумів, що нещодавно Ілля Якович завів цю розмову. Проте роздумувати було вже ніколи. Генерал відразу ж сказав, що мою кандидатуру як досвідченого спеціаліста він подав на розгляд до Головного управління Прикордонних військ СРСР.

— І знаєш для чого, — каже він, — в Африку поїдеш. В Анголу. Ну як? — З обличчя начальника військ прикордонного округу зникає усмішка.

Я попросив генерала дати добу на роздуми. Він погодився.

Відбуваючи у довге відрядження до чужої країни та ще й на інший континент я, звичайно, хвилювався. У Києві залишилися дружина, донька з онуком, похилого віку теща. Сини служили в армії — старший у Кишиневі, середній — у Забайкаллі. Сім'я дала згоду. Та інакше й бути не могло — я ж військовий!

5 жовтня 1979 року мою кандидатуру затвердило Головне управління Прикордонних військ СРСР. 25 жовтня знову довелося їхати в Москву. В штабі Головного управління ПВ СРСР генерал-лейтенант Нешумов Юрій Олексійович провів інструктаж з усіма, хто мав їхати в Анголу. Туди направлялися дві групи спеціалістів-кінологів, одну з яких очолював я, іншу — майор Усачов Віктор Іванович. Всього нас було п'ятеро. Моїм помічником призначили прапорщика Бориса Прилуцького. В Усачова правою рукою став фельдшер прапорщик Володимир Силаєв. На дві групи — перекладач Петро Лисенко, який закінчив Московський університет ім. Патриса Лумумби за спеціальністю іспанська мова. Останній наш візит відбувся у КДБ СРСР. Там під час розмови з нами офіцерам приділили п'ять хвилин, по три — прапорщикам і перекладачеві.

Повернувшись до Києва, ми активно взялися підбирати для служби собак породи німецька вівчарка. На початку листопада ми вже підібрали 50 вівчарок, які не боялися ні пострілів, ні спалаху ракет. Незабаром Москва повідомила, що наш виліт призначено на 13 листопада з аеропорту Бориспіль. Військово-транспортним літаком «Ил-70» о 22-й го-

дині 40 хвилин ми піднялися на висоту 10 тисяч метрів, залишаючи під собою рідну землю.

...Сонце ще не досягнуло горизонту, як ми увійшли у повітряний простір Народної Республіки Ангола. Наш лайнер, супроводжуваний винищувачем «МіГ», зробив посадку на військовому аеродромі. Нас уже чекали керівництво школи службового собаководства, начальник прикордонних військ НРА та представники Радянського посольства.

— Здрастуй, Африка!

— Здрастуй, Ангола!

Обстановка у країні була складною — тривала громадянська війна. Вночі у столиці часто-густо звучали самотні постріли та автоматні черги. Особисто мені спалося погано. Коли знаходишся на службі, серед людей, то почуваетесь спокійно, впевнено, а, залишившись наодинці, напливають іноді такі хвили суму, що не знаєш куди себе подіти. Нарешті зрозумів: щоб якнайшвидше вирватися з полону кістлявих рук туги за рідною землею, за дружиною й дітьми та друзями, треба з головою зануритися в роботу.

Курсанти нашої школи, що знаходилася недалеко від передмістя Луанди — столиці Анголи, помітно відрізнялися один від одного як за віком, так і за освітою. Чотири класи закінчив всього один курсант, три класи — 21, один клас — 22. Три курсанти взагалі не мали ніякої освіти. Якщо першого дня під час занять вони були у військовій формі, то наступного всі одягнулися у різношерстний цивільний одяг. З'ясувалося, що форму їм видали на два роки і для того, щоб зберегти її зовнішній вигляд, користувалися нею лише під час урочистостей. У будні одягалися хто як міг. Спочатку це було дуже незвично для мене, проте згодом звикся. Фізично курсанти були настільки слабозвиненими, що собаки на перших заняттях буквально тягали їх за собою. Треба було щось робити. Ми звернулися за допомогою до нашої військової місії в Луанді — за її підтримки отримали спортивне знаряддя. Я продемонстрував курсантам фізичні вправи і заявив, що вони усі перед випуском із школи мають навчитися їх виконувати. Який вигляд мали їхні обличчя, говорити не буду.

Минали дні. Йшли тижні. Навчання входило у запланований нами ритм. Курсанти здружилися зі своїми чотирилітніми «учнями». І в розташуванні школи усе більше було порядку, притаманного військовому підрозділу. Бо те, що ми побачили у перші дні перебування в розташуванні так званої школи, мало гнітючу

картину. Казарми для особового складу, як і класів для проведення занять з теорії дресирування собак, не було. В однопверховому глиняному будиночку знаходилися і кабінет начальника школи, завалений різним непотребом, і підсобне приміщення для зберігання продуктів як для собак, так і для особового складу. У невеличкій кімнатці зберігалася зброя — звалені на долівку автомати Калашникова, що валялися разом з магазинами до них. Постілля

для курсантів служив картон із-під ящиків для фруктів. Кухня знаходилася поруч. Їжа готувалася і для собак, і для курсантів. Тепер ми вже мали намет на 50 осіб і навіть солдатські ліжка. Навели порядок також зі зброєю. Взалися і за дисципліну.

Несподівано з'явилися проблеми, які у нашому військовому лексиконі мають однозначну назву «самоволка». Вирішити її допоміг випадок. Одного разу, повернувшись із польових занять, у кабінеті начальника школи застав курсанта з побитим обличчям? Що трапилося? З'ясувалося, що коли він повертався із «самоволки», то перейшов дорогою у недозволену місці. А в цей час мимо проїжджала поліцейська машина. Щоб під час занять, коли від немилосердної спеки піт заливав обличчя, було легше, курсант постригся наголо. А в Анголі так стрижуть злодіїв, і поліцейські за найменшу провину їх б'ють, мовля, чого тут церемонитися.

Черговий по школі, котрий стояв поруч зі мною, тихо сказав:
— Камарадо Мікаїл, поліція у нас нова, а порядок залишився старий.

Після цього випадку в мене з'явилася ідея, і я запропонував начальнику штабу школи з метою підтримання гігієни усім курсантам постригтися наголо. Що і було зроблено. З того часу із «самоволками» було покінчено.

Навчаючи майбутніх інструкторів службових собак, які після закінчення школи мали отримати обов'язкове військове звання молодшого сержанта, ми ставилися до них і вимогливо, і з розумінням. Адже їхня країна 500 років перебувала у колонізаторській неволі. За цей період було вивезено та продано у рабство понад 5 мільйонів ангольців. У країні нараховувалося лише 2 відсотки грамотного населення. Ангольці практично були рабами. Їх не допускали на службу в жоден державний заклад. Їм заборонялося відвідувати театри, кіно, ресторани. Так що новонароджені на Африканському континенті суверенній державі ми, радянські спеціалісти, допомагали щиро й самовіддано.

ДОВІДКА «ПУ»

ОВСЯННИКОВ Михайло Іванович — полковник у відставці. Народився на Оренбуржі в багатодітній селянській родині. Був наймолодшою дванадцятю дитиною. Після школи з відзнакою закінчив Ленінградське військово-ветеринарне училище, згодом Московську ветеринарну академію. Свою кар'єру в Прикордонних військах розпочав військовим фельдшером в Середньоазійському прикордонному окрузі. Згодом довелося охороняти західні державні рубежі. Був у «відрядженні» в Афганістані. Надавав міжнародну допомогу прикордонникам Анголи. Кавалер багатьох державних нагород.

З нагоди 20-річчя Прикордонних військ України Президент України Віктор ЯНУКОВИЧ нагородив полковника у відставці ОВСЯННИКОВА Михайла Івановича орденом Богдана Хмельницького III ступеня. Нині він очолює ветеранську організацію прикордонників столичного Оболонського району.

На початку травня школа стала готуватися до випускних іспитів. Курсанти старалися. А ми, їхні наставники, мали також підтвердити, що наше перебування в Анголі було не екскурсією далеким заокеанських «советіко», а вагомим внеском у справу підготовки військових спеціалістів та налагодження братніх взаємовідносин між СРСР і Анголою.

І ось позаду залишилися останні переживання й останні іспити. Успішно склавши їх, наші підлеглі отримали перші військові звання — «молодший сержант». Урочисте шикуння відбулося на плацу 9 травня. До речі, кожне відділення займало місце згідно з отриманим на іспитах результатом. Першим у строю стояв сержант Жома Мануель — працелюбний, допитливий і високо дисциплінований. Я рекомендував його на посаду начальника школи. А взагалі, навіть більше як за 20 років після того, як повернувся з Анголи, спомини настільки свіжі, що і зараз бачу всі обличчя курсантів, і, не задумуючись, можу розповісти про кожного з них.

Коли перші сутінки опустилися над Луандою, нас запросили на вечерю до міністра внутрішніх справ Анголи. Крім слів глибокої вдячності від нього нам вручили ще й цінні подарунки. Прощаючись, міністр підійшов до мене:

— Камарадо Мікаїл, — сказав він, — спасибі Вам і всім тим, кого немає з Вами за все, що робите для нас. Благополучного прибуття Вам на Батьківщину!

...Наш пасажирський лайнер «ИЛ-62» вирулював на злітну смугу.

— Прощай Ангола! Ми летимо додому! За всім з половиною годин ми приземлилися в Шереметьєво.

— Здрастуй, Батьківщино!

— Здрастуй, моя радість, — прошепотів я, ніжно обіймаючи дружину...

Переозброїти аби не стати аутсайдером

Згідно з аналітичним оглядом воєнних загроз для України, підготовленим Центром досліджень армії, конверсії і роззброєння (ЦДАКР), небезпеки втягнення нашої країни у масштабний військовий конфлікт не існує. Водночас експерти відзначають цілу низку актуальних для нашої держави ризиків і загроз, у тому числі – можливе виникнення прикордонного конфлікту та регулярні інформаційні атаки на нашу державу. Аби розставити всі крапки над «і» та обговорити нагальні проблеми національної безпеки в столичному Укрінформі відбувся круглий стіл з цієї тематики.

**Максим СІБУРОВ,
фото Валерія ОЛІЙНИКА**

Офіційна назва заходу – «Сучасні виклики і загрози військового характеру для України. Особливості реформування збройних сил регіону та уроки для України». До речі, у його ході велася дійсно фахова розмова щодо можливих небезпек для нашої держави, адже свої думки з цього

приводу висловлювали представники оборонно-промислового комплексу, Міністерства оборони України, РНБО, дипломати, прогнозисти та аналітики.

Варто відзначити, що у своєму звіті ЦДАКР констатує, що проблема глобальної війни справді не стоїть на порядку денному в найближчому майбутньому України. Однак сьогодні заспокоювати себе м'якою та сприятливою обстановкою стає ризиковано й небезпечно. Як зазначає дирек-

тор Центру дослідження армії, конверсії та роззброєння Валентин БАДРАК, останніми роками набрали обертів небезпечні для державності політичні рухи, які на певному етапі можуть отримати підтримку ззовні. Водночас мають місце озвучення на неофіційному рівні територіальних претензій до України. До цього варто додати інформаційний вплив з боку певних держав, що значно зріс протягом 2012 року. До речі, однією з основних за-

гроз, що відмічають фахівці центру, є ризик прикордонного (регіонального) конфлікту, який може виникнути через свідому дестабілізацію ситуації в окремих регіонах України. Усе це відбувається на тлі послаблення технологічної та військової адекватності України. За таких умов відставання Збройних Сил України та інших військових формувань у питаннях переозброєння й перенаснащення перетворюється на виклик державності. До того ж, усі сусідні держави перебувають у складі військово-політичних блоків та інтенсивно розвивають свої збройні сили. Так, основні зусилля армій сусідніх держав спрямовані на зміцнення протиповітряної оборони й формування щиту з опорою на бойові літаки, зенітно-ракетні системи і, в окремих випадках, на ракети та військово-морські сили. Закуповуються й розробляються системи виявлення, обробки інформації й ударні комплекси. Інтенсивно посилюється мобільна складова – за рахунок закупівель військово-транспортних літаків і вертольотів. Україна, яка досі не купує нових озброєнь (у регіоні до таких держав належить лише Молдова) залишається аутсайдером у галузі переозброєння й технічного перенаснащення ЗСУ. На тлі нарощування військової потуги державами, котрі входять до військово-політичних блоків, не мати стратегії національного переозброєння – вкрай небачно і надзвичайно небезпечно. Серед сучасних експертних рекомендацій, висловлених експертами ЦДАКР щодо переозброєння української армії, можна виділити такі. Зокрема, слід активізувати реалізацію раніше оголошених програм: розробки та закупівлі

нових ракет (багатофункціонального ракетного комплексу «Сапсан» або крилатих ракет) – зброї стримування, яка на тривалий час здатна компенсувати відсутність нових бойових літаків і систем ППО та має для армії особливий психологічний чинник, а також корвету, літака Ан-70. Вирішення проблеми забезпечення боєприпасами шляхом поєднання можливостей самостійної розробки та виробництва із закупівлями. Також потрібно пришвидшити процес ухвалення рішення про проведення глибокої модернізації наявних на озброєнні зенітно-ракетних комплексів, переведення систем ППО на сучасну цифрову елементну базу, закупити та модернізувати парк радіолокаційних станцій тощо. На цілковите перекошення експертів ЦДАКР сьогодні також необхідно всебічно забезпечити всі роди військ ЗСУ новими цифровими засобами зв'язку, засобами супутникової навігації вітчизняного виробництва, які вже розроблені й виробляються підприємствами України. Також слід завершити розробку бронетранспортера БТР-4, забезпечивши його удосконаленим двигуном, підвищеним протимінним захистом, після чого почати його закупівлі для армії. Потрібно також модернізувати вертольоти Мі-24, Мі-8 для потреб наших збройних сил та активізувати розгортання Сил спеціальних операцій.

Отже, за словами Валентина БАДРАКА, якщо в Україні не постане нова ідеологія закупівель сучасних систем озброєння для ЗСУ, в найближчі 4-5 років держава буде глибоко відсталою у військовому плані, а ризики використання застарілої військової машини зростуть у рази.

ДУМКИ ЕКСПЕРТІВ

Народний депутат України, експерт оборони України Олександр КУЗЬМУК:

– Сьогодні нам необхідно орієнтуватися на ймовірного противника з урахуванням воєнно-політичних реалій. Єдиною серйозною потенційною воєнною загрозою для України можна вважати прикордонний збройний конфлікт з однією із сусідніх держав. А тут стан справ поки що не дає приводу для паніки. Найближчі сусіди України (крім РФ), не

зважаючи на суттєві успіхи в реформуванні своїх збройних сил, за воєнним потенціалом поки що залишаються в одній ваговій категорії з нашою державою (якщо не брати до уваги їхні можливості щодо підтримки з боку союзників по військово-політичних блоках).

Військові експерти справедливо вказують на низку небезпечних явищ в інформаційній сфері. У зв'язку з цим хоча нагадати слова видатного військового теоретика Клаузевіца: панування над великою державою можна добитися лише шляхом її політичного розширення. Це підтверджують всі без виключення збройні конфлікти останніх десятиліть (Югославія, Ірак, Афганістан, Єгипет, Туніс, Лівія, Сирія та ін.). Нам необхідно докласти величезних зусиль для запобігання такому розширенню в Україні. Інакше неминучим буде втручання зовнішніх сил – спочатку беззбройне, а потім із застосуванням силового тиску.

Водночас Україна не ставила і не ставить перед собою завдання зрівнятися у воєнній могутності з найпотужнішими державами світу. Виходячи з принципу оборонної достатності, ми маємо орієнтуватися на певну категорію можливих супротивників та на відповідний спектр можливих воєнних загроз.

Думаю, що треба починати з малого – створити прообраз майбутніх Збройних Сил за європейськими стандартами, а потім нарощувати його відповідно до зростання економічних можливостей держави. Вважається, що таким прообразом мають бути Сили швидкого реагування. Але пріоритетом залишається також протиповітряна оборона військ і об'єктів.

Заступник директора з розвитку інформаційно-консалтингового агентства «Defense express» Валерій РЯБИХ (агентство брало участь у розробці аналітичного дослідження ЦДАКР. – Авт.):

– Хотів би окремо зупинитися на сучасних викликах і загрозах Україні в інформаційній сфері. Сьогодні наша держава все частіше стає об'єктом інформаційних атак. Це обумовлено тим, що за сучасних умов глобальної інтеграції та жорсткої міжнародної конкуренції головною ареною зіткнення національних інтересів держав стає інформаційний простір. Так, сучасні інформаційні технології дають змогу досягти реалізації власних інтересів без застосування сили. Аналіз результатів моніторингу ЗМІ свідчить про те, що у даний час у світовому інформаційному просторі істотно збільшилася частота інформаційних атак, а їх системний характер, 15-20% – нейтральний, близько 60% – негативний. До найбільших загроз для України також належать активне інформаційне втручання сусідніх держав у створення умов для впливу на рішення української влади та масштабна інформаційно-ідеологічна обробка населення.

Особливістю сучасної технології є, скажімо, книжковий вплив, який останнім часом все більше застосовується. Для прикладу: у декількох сусідніх державах останніми роками опубліковано низку книжок, в сюжет яких покладено військовий конфлікт з Україною.

Проте найуразливішою сферою ми вважаємо військово-технічне співробітництво. Зокрема, іноземні ЗМІ протягом незалежності України неодноразово обвинувачували Україну в незаконних поставках озброєнь, при цьому жодного разу це не робилося офіційно. Водночас експертами відмічається не лише збільшення кількості подібних інформаційних атак, а їх системний характер на фоні зростання якості їх підготовки та координації. Отже, на наш погляд, можливим варіантом протидії таким проявам могло б стати створення окремого постійно діючого органу, який відповідав би за моніторинг і прогнозування розвитку зовнішніх та внутрішніх інформаційних загроз, а також за здійснення координації дій у цій сфері інших органів виконавчої влади України.

Директор Департаменту розробки і закупівель озброєння та техніки Міністерства оборони України Андрій АРТЮШЕНКО:

– Минулого року вперше в історії України було ухвалено Державну цільову оборонну програму розвитку озброєння та військової техніки на 2012–2017 роки, що дозволить не лише переоснастити Збройні Сили України новим та модернізованим озброєнням і військовою технікою, а й підготувати потужності підприємств оборонно-промислового комплексу для виробництва озброєння й військової техніки. Вартість реалізації проекту становить 16,791 мільярда гривень.

Хочу відзначити, що всі питання, про які йдеться в аналітичній роботі ЦДАКР, не ігноруються, ми ведемо цілеспрямовану та систематичну роботу за всіма цими напрямками. Безперечно, найбільш нагальна проблема з реалізації завдань переозброєння – це обмежене фінансування. Однак це пояснюється важкою економічною ситуацією в країні. При цьому відповідно до Указу Президента України, в країні вже здійснено реструктуризацію оборонно-промислового комплексу України та створено Державний концерн «Укроборонпром». Це також надає впевненості, що питання модернізації, розробки та закупівлі нових зразків озброєнь для українського війська вийдуть на новий, більш якісний рівень.

13:20 «ТІНІ ЗНИКАЮТЬ ОПІВДНІ»

ПЕРШИЙ

Фільм розповідає про долю декількох поколінь мешканців села Зелений Діл. Широка панорама подій картини охоплює величезний історичний період — з часів становлення Радянської влади до середини ХХ сторіччя.

Table listing TV programs for the first part of the day, including 'АгроЕра', 'Сміх з доставкою додому', 'Огляд преси', etc.

14:55 «ГРОЗОВІ ВОРОТА»

ICTV

Роту старшого лейтенанта Дороніна відряджено на Північний Кавказ. Командир полку доручає Дороніну оборону перевалу Грозіві ворота. Ї інформація, що туди стягуються сили бойовиків. Вони готуються завдати удару.

Table listing TV programs for the second part of the day, including 'ТСН', 'Сніданок з 1+1', 'Ділові факти', etc.

22:00 «МУМІЯ-3»

УКРАЇНА

Зачарований чаклуною, безжалісний китайський імператор-дракон повинен існувати у забутті. Однак Алекс О'Коннелл випадково будить володаря від чарівного сну і тепер вимушений шукати допомогу.

Table listing TV programs for the evening part of the day, including 'Чужі помилки.', 'Згадати все', 'Усе буде добре!', etc.

00:15 «ПОЦІЛУНОК ДРАКОНА»

НТН

Інспектор секретної поліції Лю Жан прилітає з Шанхаю до Парижа, щоб допомогти французькому детективу Жан-П'єру Рішару розслідувати діяльність китайського мафіози. Несподівано Рішар убиває підозрюваного.

Table listing TV programs for the night part of the day, including 'Х/ф «Акція»', 'Агенти впливу', 'Православні святі', etc.

ВІВТОРОК, 26 ЛЮТОГО 2013 РОКУ

06:10 «ПОДВИГ ОДЕСИ»

НТН

Коли до Одеси підійшли фашистські війська, радянське командування ухвалило рішення про оборону міста. Однак після героїчної, але безуспішною оборони Одесу було вирішено здати...

Table listing TV programs for the first part of the day, including 'Сміх з доставкою додому', 'Огляд преси', 'Будмайданчик', etc.

23:20 «НЕВИДИМИЙ БІК»

ICTV

Благополучна біла сім'я бере до себе товстого безграмотного бездомного чорного підлітка й усіма силами допомагає йому стати спортивною зіркою, а також вступити до університету.

Table listing TV programs for the second part of the day, including 'Служба розшуку дітей', 'ТСН', 'Сніданок з 1+1', etc.

01:15 «АЛЬОШИНЕ КОХАННЯ»

СТБ

Головна роль у цьому фільмі просто створена для Леоніда Бикова. Колектив буринькидків спільно виховує молодого хлопця-невдаха. За що він не візьметься, все виходить не так, як слід. Ну як же такого не повчати!

Table listing TV programs for the evening part of the day, including 'Чужі помилки. Свята правда', 'Усе буде добре!', 'Неймовірна правда', etc.

01:25 «ОСОБЛИВО НЕБЕЗПЕЧНИЙ ЗЛОЧИНЕЦЬ»

ІНТЕР

Джеймс Данн, снайпер морської піхоти, відмовився вистрілити у злочинця і випадково убив сержанта, який змушував його це зробити. Данна засудили до страти, але з в'язниці його викрали...

Table listing TV programs for the night part of the day, including 'Х/ф «Подвиг Одеси»', 'Свідок', 'Кримінальні справи', etc.

НЕДІЛЯ, 3 БЕРЕЗНЯ 2013 РОКУ

13:20 «ВАША ЗУПИНКА, МАДАМ»

Лера, яка приїхала до міста з села, хоче відразу отримати усі міські блага. У першу чергу вона розраховує на шлюб із молодим та перспективним Романом. Але матримоніальні плани Лери руйнуються за мить...

19:20 «ВЕРТИКАЛЬНА МЕЖА»

Група альпіністів похована живцем в ущелині біля вершини К-2, другої після Евересту гори світу. На такій висоті їм залишалося жити години. Шестеро сміливців вирішують здійснити сходження, щоб визволити нещасних...

19:30 «НЕВІДОМИЙ»

Прокинувшись після коми, чоловік з'ясовує, що його особистість уже давно присвоєна іншим, і розуміє, що ніхто, навіть власна дружина, йому не вірить. Однак герой не здається, а прагне довести всім, хто він такий!..

22:00 «БЛЕЙД. ТРІЙЦЯ»

Вампіри планують захопити владу над світом. Блейд — єдиний, хто може запобігти змінам і перешкодити перетворенню Землі на планету вампірів. Прагнучи зупинити Блейда, вампіри нацьковують на нього людей...

Table with 2 columns: Time slot and Program Name. Includes programs like 'Ранкова молитва', 'Світ православ'я', 'Сміх з доставкою додому'.

Table with 2 columns: Time slot and Program Name. Includes programs like 'Факти', 'Світанок', 'Квартирне питання', 'Анекдоти по-українськи'.

Table with 2 columns: Time slot and Program Name. Includes programs like 'Наші улюблені мультфільми', 'Суета сует', 'Імо вдома', 'Кулінарна династія'.

Table with 2 columns: Time slot and Program Name. Includes programs like 'Легенди бандитського Києва', 'Т/с «Танкер «Танго»', 'Легенди карного розшуку'.

СКАНВОРД

Large crossword puzzle grid with clues in Ukrainian. Includes images of a man with a mustache and a goat. Clues include: 'Франц. пейзажист... Юбер', 'Який звір у сумці дітей носить?', 'Зімнуте оборонне укріплення (іст.)', 'Болотний родич кулика', 'Боже-тво во-гню у слов'ян', 'Пан-ський слуга', 'Актор... Плачидо', 'Драма-тург, автор «Електри»', 'Вулкан між Явою й Суматрою', 'Шлях руху річки', 'Водяний птах', 'Вкрите панцирем авто', 'Чор-нильна мітка', 'Колиш-ня сто-лиця Тибету', 'Горець Дункан... із фільму', 'Також знаний як ополонка', 'Поведінка дезертира', 'Ангіна — вустами медика', 'Актри-са На-омі...', 'Нав'яз-лива ідея', 'Хутір у США', 'Митець, що захоп-лювався Тибетом', 'Граф поруч із д'Артаньяном', '250 г горілки', 'Виконавець ролей', 'Благовір-ний Са-ри з анек-дотів', 'Сучасний псевдо-нім заш-моргу', 'Ожив-лений жерцем вуду', 'Чи то фігура, чи постать', 'Козак із пони-ззя Дніпра (іст.)', 'Жінка в обра-зі згубної красуні', 'Коло-со на заміну', 'Вигада-не інтер-нет-ім'я', 'Іспанець не ро-манської крові', 'Мішень у біль-ярді', 'Море, знищене в СРСР', 'Шарлот-та зі сві-ту літе-ратури', 'Барак між прези-дентами', 'Як звать Іосе-ліані?', 'М'який брат гобе-лена', 'Рідний брат дії', 'Штат, куп-лений США у Росії', 'Те саме, що чоло', 'Арген-тинська копійка', 'Та ж сама карта', 'Автор по-вісті «Зе-лена Мар-гарита»', 'Корін-ний в Іже-вську', 'Товар низь-кої якості', 'Подяка за по-слуги', 'Бойо-ва машина', 'Королю-вий... -отруйна змія', 'Товар низь-кої якості', 'Духмяна «фольк-лорна» рослина', 'Ну дуже солід-ний га-манець', 'Гра «у дамки»', 'Кусача рідня щипців', 'Чашка з Серед-ньої Азії', 'Стоокий страх із грецьких міфів', 'Яку квіт-ку півни-ком на-зивають?', 'Поляр-на мор-ська качка', 'Хвосток-кол', 'Син і на-парник Дедала з міфу', 'Худож-ниця Фріда...', 'Канал для поливу ланів', 'Ішак — по-на-шому', 'Процес зби-вання цни', 'Джоан при «Гаррі Поттері»', 'Архі-тектур-на рай-дуга', 'Напій, котрий індіанці вживали', 'Через нього загину-ла Троя', 'Примі-щення фірми', 'Чоботи си-біряка', 'Керів-ник кркви, держави', 'Гора сміття', 'Хто такий сап-сан?', 'І рок-фільм, і вигук джигіта', 'Сумка з полотна', 'Хто такий сап-сан?'.

